

PRZYBIOR (2) *sb m*

o prawdopodobnie pochylone (tak w ubior).

[*sg A przybior.*] ◊ *pl N przybiory (1).* ◊ *A przybiory (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

Ozdoba; ornamentum, ornatus Vulg (2) : [Y iáko Pánnie miłuiącey przybiory/ ták wziąwłfy złoto vczynieni fą. Leop Bar 6/8 (Linde).]

[*przybior czego: A przybior zapon swoich ná pychę położyli Leop Ez 7/20 (Linde).*

przybior czyj: Iuż teras słoż przybiory twoie/ że bych wiedział co mam czynić tobie. Leop Ex 33/5 (Linde).]

Szereg: »przybior albo odzienie« (1): Co [trudne rzeczy] ifcye [dziecię] opuśczać á od fiebye oddálác/ y yákoby odpychác będzie/ widząc á czuyąc ná sóbye złoto/ perły/ pyerscyonki/ y inłfe przybyory álbo fwyethne odzyenya. GliczKsiqż Fv.

Jako ostatni człón we współrzędnym połączeniu wieloczłonowym: »i insze przybiory« (1): GliczKsiqż Fv cf Szereg.

Przen [czyj] (1) :

Szereg: »ochędożeństwo a przybiory« (1): Kornelia [...] przyzwawłfy dzyatek fwych/ wystáwiłá ye przed nyę [Kampanę]/ y themi słowy rzekłá/ toć też yeft moye ochędożeńłtwo á przybyory. GliczKsiqż C6v.

Synonimy cf PRZYBIERANIE.

Cf PRZYBIERANIE